

[Aksel Larsen.]

dinavien vil have umådelig betydning for erhvervslivets trivsel og gøre både Sverige og Danmark mere velstående. En sådan fast forbindelse vil muliggøre en industri- og havnemæssig udbygning af Øresundsregionen, som for stedse vil fjerne den økonomiske trussel fra et andet stort nordeuropæisk centrum, nemlig Hamborg.

Endelig: det eneste sted i Norden, hvor der kan placeres en virkelig stor lufthavn, er Øresundsområdet. Kastrop er for lille. Luftfartens erfarne folk erklærer, at der må skaffes en bedre egnet plads, som må stå færdig inden 10 år. De påpeger og begrundet, at Saltholm byder på muligheder, som ikke findes andre steder på jordkloden, i hvert fald når det skal være tætbefolkede områder. Dette er en ekstra grund til at sige: nu går det simpelt hen ikke an at sætte Øresundsforbindelsen på venteliste foreløbig i tre år eller måske endnu længere; man kan og man bør begynde så snart som overhovedet muligt.

Om helheden vil jeg i øvrigt sige, at de offentlige investeringer dog kun er en del af investeringerne her i landet. Vi trænger til at få plan og tempo over de offentlige investeringer, men vi trænger også, og i høj grad, til at få samfundsmæssig plan over investeringerne i det hele taget, altså også over de private investeringer eller investeringerne i den private sektor. Uanset den vrede, der er bragt frem fra et vist politisk hold, tror jeg, man må erklære sig enig med den forhenværende nationalbankdirektør og med de tre vise mænd i, at de private investeringer trænger til at komme under en vis kontrol. Jeg ved godt, at det ikke er let, men mon det ikke ville være en god hjælp, om man indførte variable afskrivningsmuligheder, som socialistisk folkeparti meget længe har talt for, som det økonomiske råds formandskab nu også anbefaler, og som, så vidt jeg forstår, har den højtærede økonomiministers sympati? Jeg henviser i øvrigt til, hvad jeg sagde herom under den politiske debat i oktober måned.

Man har kritiseret ministeren, fordi han har talt om nødvendigheden af at nedsætte den tilladte afskrivningsprocent. Den kritik kan jeg ikke deltage i. Jeg kan det ikke, fordi jeg er enig med ministeren, og jeg kan

det ikke, fordi jeg, som man ved, gentagne gange har talt i samme retning. Den tilladte afskrivning, som jo betyder en meget stor skattelettelse for erhvervslivet, er i Danmark større end i andre lande, vi kan sammenlignes med. Den har ubetinget hjulpet erhvervslivet og i særlig grad industrien til at forbedre hele sit produktionsapparat, men den har nu været opretholdt så længe, at den vil komme til at slå over i sin modsætning og ikke længere være samfundsgavnlig i denne henseende, og derfor bør man virkelig overveje, om den ikke skal nedsættes. Jeg tror ikke, det går an ud fra rent nationaløkonomiske synspunkter at lade denne høje afskrivningsprocent leve videre.

Jeg tilslutter mig det ærede medlem hr. Baunsgaards idé om et folketingets planlægningsudvalg, men jeg mener ganske vist, at denne idé bør overvejes noget, inden man fører den ud i livet. Jeg tvivler på, at folketinget, som det arbejder nu, vil være i stand til at gøre noget væsentligt gennem et sådant planlægningsudvalg. Lidt kan naturligvis altid gøres, men hvis de reformer af folketingets arbejde og i særdeleshed af folketingets udvalgsarbejde, der er på tale, bliver gennemført, vil finansudvalgets arbejde fuldstændig forandre karakter. Finansudvalget vil komme til at miste en væsentlig del af sine hidtidige arbejdsopgaver, og så er det spørgsmålet, om ikke finansudvalget burde forandres til et sådant koordineringsudvalg for hele den offentlige virksomhed, herunder også de offentlige investeringer. Men naturligvis kan man overveje i denne forbindelse at lave et sådant udvalg, evt. finansudvalget med suppleanter, det er jeg ganske klar over, og jeg tror, det hører med til en reform af udvalgsarbejdet.

Ja, jeg tror, jeg har sagt det væsentlige, jeg finder det nødvendigt at sige under denne debat, der fornuftigvis må blive både foreløbig og kortfattet, men jeg vil dog slutte med at gentage en udtalelse af ministeren, som også er rigtig — det er det meste af, hvad ministeren sagde — og som jeg mener vi alle bør lægge os på sinde:

„Det er nødvendigt“ — sagde ministeren — „at vurdere de mange investeringsønsker i en bredere økonomisk sammenhæng, hvorved jeg navnlig tænker på balancen mellem de offentlige investeringer og